

مصاحبه سندیکای کارگران شرکت واحد

با دبیر کل فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل (آی تی اف)

پنجشنبه چهارم مهر ۱۳۸۷

سندیکای کارگران واحد

۱. آخرین تحولات در کارزار جهانی شما در همبستگی با کارگران ایران چیست؟

این کارزار در صدر فعالیتهای هفته اقدام حمل و نقل جاده ای سرتاسری از طرف "آی تی اف" از ۱۳ تا ۱۹ اکتبر، خواهد بود و من خوشحال هستم که بگویم که همزمان با آن اعطاء جایزه رز نقره ای در پارلمان اروپا در بروکسل به منصور اسانلو و سندیکای واحد خواهد بود. "سولیدار" - که همکاری بین المللی میان احزاب سوسیالیست و سازمانهای مددکاری اجتماعی را پیش میبرد - از طرف "آی ال او" برسمیت شناخته میشود و از نزدیک با "آی تی

یو سی" و "آی تی یو سی" همکاری میکند: جایزه رز نقره ای از سال ۲۰۰۰ برای حمایت از آن اشخاص و سازمانهایی که مبارزاتشان خدمت بزرگی به عدالت و برابری در سراسر جهان کرده است، تعیین شد. ما به این جایزه بعنوان تقویت بیشتر کارزار مشترک ما و آی تی یو سی برای همبستگی با کارگران ایران نگاه میکنیم.

۲. با خبر شدیم که "خانه کارگر" اخیراً با بعضی از اعضا وابسته به شما بطور فعالانه ای ارتباط میگیرد. شما این موضوع را چگونه میبینید؟

اخیراً خانه کارگر بطور مشخصی تلاش کرده است که خودش را بعنوان یک اتحادیه صنفی و مدافع حقوق کارگران و مستقل از حکومت معرفی کند. البته واقعیت این است که نه تنها قانون کار اسلامی ایران چنین اتحادیه کارگری را برسمیت نمی شناسد، بلکه در حال حاضر سازمانهایی که از حکومت مستقل هستند، در ایران تحمل نمی شوند. آنچه که رهبران خانه کارگر امروز ادعا میکنند که هستند کاملاً برخلاف هر چیزی است که آنها پیش از این خودشان را به آن عنوان معرفی میکردند. به عبارت دیگر، با اینکه کاملاً تغییر کرده است، خانه کارگر یک جمعی که برای حقوق کارگران تلاش میکند، نیست ولی جریانی است ایدئولوژیک، نه فقط وابسته به دولت است بلکه در واقع مستقیماً در سرکوب کارگران دست دارد. تنها چیزی که بنظر میرسد جدید است اسامی و ادعاهایی است که میشود. اگر آنها مایل هستند که ثابت کنند که مستقل هستند شاید بتوانند با اعلام عمومی برای آزادی همه رهبران زندانی اتحادیه های کارگری و آزادی عملی کامل حقوق اتحادیه کارگری در ایران شروع کنند!

۳. "شورای اسلامی" هم فعالانه، با ارباب کارگران اتوبوسرانی بوسیله دادن اسم آنها به مدیریت، از پیوستن آنها به سندیکا جلوگیری میکند. در همان حال، مدیریت از بازگشت به کار کارگران اخراجی که دادگاه به نفع آنها حکم داده است، امتناع میکند. آی تی اف این تحولات را چگونه ارزیابی میکند؟

ما که از اینکه از حقوق پایه ای کارگران هنوز ممانعت میشود بسیار نگران هستیم. ما آگاه هستیم که آنها که بنظر میرسد به سندیکای واحد تمایل دارند ممکن است از دریافت کمک هزینه مسکنی که واجد شرایط دریافتش هستند، بخاطر این

لیست سیاه، محروم شوند. ما همچنین مطلع شدیم که اگر فعالین اتحادیه برای جمع آوری حق عضویت با اعضاء تماس بگیرند امکان ضرب و شتم آنها توسط چماقداران شرکت وجود دارد. این وقیحانه است که چنین وحشیگریهایی به یک امر معمولی تبدیل میشوند. در مورد کارگران اخراجی، اگر دادگاه به نفع بازگشت به کارشان حکم میکند، آنوقت شرکت باید این رأی را بپذیرد. این وضعیت غیر منطقی، وقتی که دادگاه شروع کرد به صادر کردن احکامش در مورد پرونده کارگران اخراجی، از سال ۲۰۰۷ تا بحال ادامه داشته است. هر کسی حتی با اطلاعات کم درباره سیستم قضائی ایران از خودش میپرسد که این سیستم برای رسیدن به چه چیزی است. اتفاقاتی مانند این، اصول اساسی نظم و قانون در ایران را به زیر سؤال میبرد.

۴. سندیکای واحد تنها اتحادیه مستقل کارگران در ایران نیست و منصور اسانلو هم تنها فعال اتحادیه ای که تحت فشار و سرکوب قرار دارد، نیست. آی تی اف برای تقویت بیشتر فعالیتهایش به همراه سازمان شما برای ارتقاء حقوق کارگران در ایران، چگونه برنامه ریزی کند؟

ما اعتقاد داریم که تا زمانی که مبارزه برای آزادی منصور اسانلو ضروری است و بالاترین اولویت برای ما، باید همچنان به کارزار برای فعالیتهای همبستگی وسیعتر ادامه بدهیم تا اینکه جنبش کارگران مستقل به شکل جهانی مورد حمایت قرار بگیرد. این بدین معنا است که در حالیکه از نزدیک به همکاری با آی تی یو سی و عفو بین الملل ادامه میدهیم، همینطور به ترویج و تشویق ابتکارات مشترک با دیگر فدراسیونهای جهانی کارگری اقدام میکنیم.

۵. در پایان، آی ال او چه نقشی خواهد داشت؟

آی.تی.اف و آی.تی.یو.سی. در حال تهیه اطلاعات تکمیلی برای پرونده ۲۵۰۸ ما (سندیکای واحد) هستند و امیدوارند که بزودی گزارشات بیشتری از طرف کمیته آزادی تشکل وابسته به آی ال او ارائه شود. براساس بحثهای انجام شده در آی ال سی (کنفرانس جهانی کار) در ژوئن ۲۰۰۸، ما اعتقاد داریم یک احتمال قوی وجود دارد که آی ال او در نیمه اول سال ۲۰۰۹، یک هیئت مخصوص برای بررسی نقض حقوق کارگران به ایران بفرستد.

سندیکای کارگران شرکت واحد

اتوبوسرانی تهران و حومه

۱۳۸۷/۷/۴